

(1) וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵל מוֹעֵד
 לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם
 כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר
 וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם: 3 אִם־עֲלָה קָרְבָנוֹ
 מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לְפָנַי יְהוָה: 4 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
 הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: 5 וְשָׁחַט אֶת־בֶּן־הַבָּקָר
 לְפָנַי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם
 וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד: 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ: 7 וְנָתְנוּ
 בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־
 הָאֵשׁ: 8 וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחִים אֶת־
 הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: 9 וְקָרְבוּ וְכָרְעוּ יָרְחָץ בַּמַּיִם
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה אִשָּׁה רִיח־
 נִיחֹחַ לַיהוָה: 10 וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוֹ
 מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעֹזִים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי
יְהוָה וּזְרָקוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פְּדָרוֹ
וְעַרְךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִכְרַעִים יִרְחֹץ בַּמַּיִם
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עָלָה
הוּא אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וּיְקַרְא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבֶּקֶר
וּמִן הַצֹּאֵן תִּקְרִיבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם אִם עֹלָה קֶרְבָּנו
מִן הַבֶּקֶר זָכַר תִּמְיִם יִקְרִיבוּ אֶל פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְסִמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הָעֹלָה וְגִרְצָהּ לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו וְשִׁזְזָהּ אֶת בֶּן הַבֶּקֶר
לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם
וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֵהָל
מוֹעֵד וְהִפְשִׁיטָה אֶת הָעֹלָה וְגִתַּח אֹתָהּ לְגִתַּחֶיהָ וְגִתַּחוּ
בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל
הָאֵשׁ וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַגִּתַּחִים אֶת
הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֵר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וּקְרָבוּ וּכְרַעְיוּ יְרוּחֵן בְּמִים
וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֹּחַ עֹלָה אֲשֶׁה רִיחַ
גִּיחוֹחַ לַיהוָה

וְאִם מִן הַצֹּאֵן

קִרְבָּנוּ מִן הַכֹּשֵׁבִים אוּ מִן הָעֵזִים לְעֹלָה זָכַר תָּמִיד
יִקְרִיבוּ וְשִׁחֲטוּ אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְגִתַּח אֹתוֹ לְגִתַּח וְאֵת רֵאשׁוֹ וְאֵת פָּדָרוֹ
וְעֵרֶךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרַב וְהִכְרַעְתֶּם יְרוּחֵן בְּמִים
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה
הוּא אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
 לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
 כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר
 ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבנו
 מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: [4] וסמך ידו על ראש
 העלה ונרצה לו לכפר עליו: [5] ושחט את-בן הבקר
 לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם
 וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל
 מועד: [6] והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: [7] ונתנו
 בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-
 האש: [8] וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-
 הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש
 אשר על-המזבח: [9] וקרבו וכרעו ירוחץ במים
 והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח
 גיחוח ליהוה [10] ואם מן-הצאן

קרבנו מן-הפשעים או מן-העזים לעלה זכר תמים
 יקריבנו: [11] ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
 יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח
 סביב: [12] ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו
 וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש
 אשר על-המזבח: [13] והקרב והכרעים ירוחץ במים
 והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח גיחוח ליהוה

[1] ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
 לאמר: [2] דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם
 כי-יקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר
 ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: [3] אם-עלה קרבנו
 מן-הבקר זכר תמים יקריבנו אל-פתח אהל מועד
 יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: [4] וסמך ידו על ראש
 העלה ונרצה לו לכפר עליו: [5] ושחט את-בן הבקר
 לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם
 וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל
 מועד: [6] והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: [7] ונתנו
 בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-
 האש: [8] וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-
 הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש
 אשר על-המזבח: [9] וקרבו וכרעו ירוחץ במים
 והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח
 גיחוח ליהוה: [10] ואם מן-הצאן
 קרבנו מן-הפשעים או מן-העזים לעלה זכר תמים
 יקריבנו: [11] ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
 יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח
 סביב: [12] ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו
 וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש
 אשר על-המזבח: [13] והקרב והכרעים ירוחץ במים
 והקריב הכהן את-הכל המזבחה עלה
 הוא אשה ריח גיחוח ליהוה: